

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie – Sąd Dyscyplinarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia:	SA Wojciech Zaręba
Sędziowie:	SA Bogdan Świerk (sprawozdawca)
	SA Elżbieta Gawda
Protokolant	Inspektor Katarzyna Bartnicka

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla okręgu Sądu Okręgowego w Siedlcach sędziego Sądu Okręgowego Jerzego Kozaczuka po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 9 czerwca 2014 r. i 7 lipca 2014 r.

sprawy Renaty Jabłońskiej-Rytczak

sędziego Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

obwinionej o to, że:

- I. w okresie od 4 listopada 2009 r. do 30 sierpnia 2011 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy III Nsm 346/09 zawisłej w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich miejscowego Sądu Rejonowego, a więc odpowiedzialną za sprawny i szybki sposób jej rozpoznania, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 6 k.p.c. w zw. z § 8 i § 12 ust. 1 załącznika do Uchwały Nr 16/2003 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 lutego 2003r., w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów, art. 737 k.p.c. i art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., w ten sposób, iż ww. okresie nie podjęła działań organizacyjnych w celu niezwłocznego rozpoznawania wniosków o zwolnienie od kosztów, zabezpieczenie wniosku, o zwolnienie od opłaty od wnoszonych środków odwoławczych, nie badała akt pod kątem możliwości wcześniejszego ich skierowania na rozprawę, bezzasadnie odwoływała termin jednej z wyznaczonych rozpraw oraz dokonała bezpodstawnego zawieszenia postępowania w sprawie w dniu 6 grudnia 2010 r., na okres do 12 kwietnia 2011 r., co doprowadziło do nieuzasadnionej przewlekłości w toczącym się postępowaniu, w następstwie czego w dniu 30 sierpnia 2011 r., Sąd Okręgowy w Siedlcach w sprawie VS 6/11 orzekając w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa

strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 z późn. zm.), stwierdził przewlekłość postępowania, przyznając od Skarbu Państwa uczestnikowi postępowania kwotę 2000 zł;

II. w okresie od 10 marca 2010 r. do 4 listopada 2010 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy III RC 107/10 zawisłej w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich miejscowego Sądu Rejonowego, a więc odpowiedzialną za sprawny i szybki sposób rozpoznania sprawy, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 6 k.p.c. w zw. z § 8 i § 12 ust. 1 załącznika do Uchwały Nr 16/2003 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 lutego 2003r., w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów, w ten sposób, iż ww. okresie prowadziła postępowanie w sprawie o alimenty, w sytuacji gdy z dokumentów procesowych dołączonych przez powoda do pozwu - jego odpisu aktu urodzenia, jednoznacznie wynikało, iż ojcostwo pozwanego w żaden urzędowy sposób nie zostało potwierdzone, co spowodowało bezzasadną przewlekłość postępowania w tym okresie;

III. w okresie od 10 lutego 2011 r. do 13 stycznia 2012 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy III Nsm 42/11 zawisłej w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich miejscowego Sądu Rejonowego, a więc odpowiedzialną za sprawny i szybki sposób rozpoznania sprawy, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 737 k.p.c., w ten sposób, iż ww. okresie nie rozpoznała wniosku uczestniczki postępowania o zabezpieczenie roszczenia, a uczyniła to dopiero na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 stycznia 2012 r., na wyraźne polecenie przewodniczącej wydziału z dnia 4 stycznia 2012 r., w sytuacji, gdy art. 737 k.p.c. nakazuje rozpoznanie wniosku zabezpieczenie w terminie do 30 dni;

IV. w okresie od 8 marca 2011 r. do 19 stycznia 2012 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy III RC 224/10 zawisłej w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich miejscowego Sądu Rejonowego, a więc odpowiedzialną za sprawny i szybki sposób rozpoznania sprawy, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 6 k.p.c. w zw. z § 8 i § 12 ust. 1 załącznika do Uchwały Nr 16/2003 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 lutego 2003 r., w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów, w ten sposób, iż ww. okresie nie rozpoznała wniosków świadka z dnia 8 marca i 9 maja 2011 r., o zwrot kosztów stawiennictwa w sądzie, a uczyniła to dopiero na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 stycznia 2012 r., na wyraźne polecenie przewodniczącej wydziału z dnia 12 grudnia 2011 r., co spowodowało bezzasadną przewlekłość postępowania w tej części w tym okresie;

- V.** w okresie od 19 kwietnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy III RC 419/10 zawisłej w Wydziale Rodzinnym i Nieletnich miejscowego Sądu Rejonowego, a więc odpowiedzialną za sprawny i szybki sposób rozpoznania sprawy, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 6 k.p.c. w zw. z § 8 i § 12 ust. 1 załącznika do Uchwały Nr 16/2003 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 lutego 2003 r., w sprawie uchwalenia zbioru zasad etyki zawodowej sędziów, w ten sposób, iż ww. okresie nie podjęła działań organizacyjnych w celu rozpoznania wniosku o wydanie rozstrzygnięcia, co do pozostałych roszczeń zawartych w pozwie, a które to roszczenia nie zostały objęte wyrokiem częściowym z dnia 25 stycznia 2011 r., co spowodowało bezzasadną przewlekłość postępowania w tym okresie;
- VI.** w okresie od 15 do 18 czerwca 2012 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem w sprawach II K 469/12 i II K 470/12 zawisłych w Wydziale Karnym miejscowego Sądu Rejonowego, dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. art. 409 i 411 § 1 k.p.k., w ten sposób, iż pomimo zakończenia postępowań w tych sprawach w dniu 15 czerwca 2012 r., podjęła decyzję o nie sporządzeniu i nie wydaniu orzeczeń decydując, iż nastąpi to dopiero w dniu 18 czerwca, w sytuacji gdy o czasie i miejscu ich ogłoszeń w dniu 15 czerwca poinformowała wcześniej strony, nie wydała postanowień o odroczeniu daty publikacji wyroków do dnia 18 czerwca 2012 r., z uwagi na to, iż zamierzała ogłosić orzeczenia z datą 15 czerwca, przy czym w dniu 18 czerwca z powodu choroby odstąpiła, od opracowania i ogłoszenia orzeczeń z datą wsteczną, uchybiając jednocześnie takim swoim postępowaniem godności sprawowanego urzędu sędziego;
- VII.** w okresie od 29 maja do 17 lipca 2012 r. w Mińsku Mazowieckim będąc sędzią referentem sprawy II K 188/12 zawisłej w Wydziale Karnym miejscowego Sądu Rejonowego dopuściła się oczywistej i rażącej obrazy przepisów prawa procesowego - art. 27 § 1 i 2, 74 § 1 i 2 i 85 § 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r., o postępowaniu w sprawach nieletnich (tj. Dz.U. z 2010 r., Nr 33, poz. 178 z późn. zm.) oraz § 36 ust. 1, § 39 ust. 1 i 2 i § 41 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 października 2001 r., w sprawie zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich (Dz. U. Nr 24, poz. 1359 z późn. zm.), w ten sposób, iż wbrew obowiązującym przepisom wprowadzeniu postępowania wykonawczego w stosunku do nieletnich, wydała w dniu 29 maja nakaz przetransportowania oskarżonego w sprawie II K 188/12, który w postępowaniu wykonawczym w innej sprawie miał status nieletniego, z Zakładu Poprawczego w Tarnowie i osadzenia go w okresie od 20 czerwca do 17 lipca 2012 r., w Zakładzie Poprawczym i Schronisku dla Nieletnich w Laskowcu, bez wcześniejszego uzyskania zgody na transport nie-

letniego od uprawnionego sędziego do spraw nieletnich sprawującego nadzór nad wykonywaniem środków poprawczych jak i zgody Ministerstwa Sprawiedliwości, czym zakłóciła tok resocjalizacji nieletniego, a następnie po stwierdzeniu zastosowania nieprawidłowych procedur przy osadzaniu oskarżonego w nowej jednostce, w dniu 12 lipca 2012 r. wystąpiła do Ministerstwa Sprawiedliwości o umieszczenie na czas procesu oskarżonego w Zakładzie Poprawczym Warszawa - Okęcie, w sytuacji gdy jednostka o takiej nazwie nie istnieje, a działające w Warszawie - Okęciu Schronisko dla Nieletnich w świetle obowiązujących przepisów w zakresie postępowania wykonawczego w stosunku do nieletnich, nie miało możliwości do przyjęcia oskarżonego, czym doprowadziła do nieuzasadnionej przewlekłości postępowania w sprawie II K 188/12 ww. okresie,

tj. przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późniejszymi zmianami).

orzeka:

I. sędziego Renatę Jabłońską-Rytczak uznaje za winną zarzuconych jej przewinień dyscyplinarnych z art. 107 § 1 p.o.u.s.p., przy czym z opisu przewinienia w punkcie I. eliminuje ustalenie „oraz dokonała bezpodstawnego zawieszenia postępowania w sprawie w dniu 6 grudnia 2010 roku, na okres do 11 kwietnia 2011 roku” i:

- za przewinienie z pkt I. na podstawie art. 109 § 1 pkt 5) p.o.u.s.p. wymierza obwinionej karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu;
- co do przewinienia z pkt II. na podstawie art. 108 § 2 p.o.u.s.p. umarza postępowanie w zakresie wymierzenia kary dyscyplinarnej;
- za przewinienia z pkt III., IV., V na podstawie art. 109 § 1 pkt 2) p.o.u.s.p. wymierza obwinionej kary dyscyplinarne nagany;
- za przewinienie z pkt VI. na podstawie art. 109 § 1 pkt 5) p.o.u.s.p. wymierza obwinionej karę dyscyplinarną złożenia sędziego z urzędu;
- za przewinienie z pkt VII. na podstawie art. 109 § 1 pkt 1) p.o.u.s.p. wymierza obwinionej karę dyscyplinarną upomnienia;

II. określa, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.